

[Jensen (Broby).]

gennem den gældende Lovs § 4, hvorved der kan gives Eksportkreditter til Leverance i Indlandet. Vi mente dengang i Henhold til den Betænkning, som blev afgivet, at det var en Udvidelse, som ikke var nødvendig, og det mener vi vedblivende. Under de ændrede Forhold for vor Industri, under de gode Vilkaar, den nu har, synes vi, at man kan godt slække noget her. Det har ogsaa vist sig, at af de 6 Mill. Kr., der er stillet til Raadighed, er kun udnyttet 1,6 Mill. Kr. — man har altsaa ikke nogen nævneværdig Brug for Pengene inden for Industrien.

Med Hensyn til Haandværket synes jeg, at Forholdet er helt anderledes end med Hensyn til Industrien. Haandværket har nemlig ikke haft disse gyldne Vilkaar, som Industrien har haft, og derfor er mit Parti rede til at støtte og hjælpe her og ogsaa til at forhandle om en eventuel yderligere Hjælp. Desværre ser jeg, at de Bevillinger, der har været givet, ikke har været udnyttet i nær saa stor Udstrækning, som de kunde have været.

Jeg ønsker at stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Minister med Hensyn til de 70 Mill. Kr. til Eksportkredit, men da disse Spørgsmaal langt lettere kan stilles i et Udvalg end her, vil jeg afstaa fra at stille dem her og paa mit Partis Vegne anbefale, at vi faar en kort Udvalgsbehandling, hvor vi faar Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal og faa de nødvendige Oplysninger. Jeg synes, man er kommet uhyre langt ned, naar der kun er udnyttet 18,4 Mill. Kr. af de 70 Mill. Kr., der her er stillet til Raadighed; jeg ved fra Oplysninger, vi har modtaget i Finansudvalget, at for faa Aar siden var det et langt større Beløb, det drejede sig om.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale en velvillig Behandling af Lovforslaget i et Udvalg.

Drachmann: Jeg blev noget overrasket over de Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, indledede sin Tale, idet han rejste det Spørgsmaal, om Tidspunktet nu var det rette, med Henblik paa Lockouten. Jeg mindes nemlig, at den højtærede Statsminister i Gaar, idet han temme-

lig ublidt fejede en Forespørgsel fra Retsforbundet til Side, meget kraftigt henstillede, at man afholdt sig fra at omtale Arbejdsstandsningen baade her og andetsteds. Maaske det ærede Medlem Hr. Knud V. Jensen ikke har bemærket disse Ord fra Alfader, men saa tillader jeg mig i alt Fald baade at understrege dem og rette mig efter dem.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der talte paa Venstres Vegne, var ogsaa inde paa Situationen, men det var nu paa en anden Maade. Han mente, at hele Loven havde meget ringe Betydning, saa længe Valutarestriktionerne var gældende, idet han sagde, at al Konkurrence var taget bort fra Industrien. Det er fuldkommen urimelig og falsk Tale. Al Konkurrence er aldeles ikke taget bort. Importen er lagt noget om, lagt om til Fordel for Produktionen, men naar man ser paa vore samlede Importtal, er de i det store og hele uforandrede fra Aar til Aar, og hvis det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vil vente et Par Maaneder, tror jeg, jeg kan garantere ham, at der som Resultat af den dansk-tyske Overenskomst vil komme særdeles rigeligt med Varer sydfra, og at der som videre Konsekvens af denne — den Konsekvens, vi bl. a. var bange for — vist ogsaa kommer det Tidspunkt, da der vil komme særdeles rigeligt med Varer vestfra. Hvordan alt dette skal forenes, maa højere og klogere Magter om. Men, som sagt, at fremstille det, som om der overhovedet ingen Konkurrence og ingen Fare truer den danske Industri og denne nu bare kan sole sig i og udnytte sin Monopoltilværelse, er helt hen i Vejret, og heroverfor maa jeg meget protestere.

Dernæst er der det at sige, at selv om der var blot Skygge af Sandhed i denne Paa-stand, havde den alligevel ikke Spor Betydning, thi de store Bevillinger, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) her omtalte, er væsentlig til Gavn for Eksportindustrien og Eksportleverancerne, og disse har i Sandhed ikke haft nogen Støtte af de truffne importregulerende Foranstaltninger.

Med Hensyn til selve Lovforslaget kan jeg fatte mig i meget stor Korthed — vi har talt saa mange Gange herom. Man kan sige, at enten gør disse Bevillinger ingen Skade — og det er i alt Fald noget godt at